

کنفرانس شانزدهم سازمان فدائیان (اقلیت) با موفقیت برگزار شد

اساسنامه سازمان فدائیان (اقلیت) مقرر داشته که کنفرانس‌های سازمان هر دو سال یکبار برگزار شود. این کنفرانس‌ها از قدرت تصمیم‌گیری‌های یک کنگره برخوردارند. اساسنامه، رهبری دوره‌ای سازمان را موظف ساخته که کنفرانس را در موعد مقرر، برگزار نماید.

در کنفرانس‌های سازمان، عملکرد رهبری و تشکیلات و چگونگی پیشرفت وظائفی که کنفرانس پیشین تعیین کرده بود، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد، وظائف سیاسی و تشکیلاتی دو سال آینده تعیین می‌شوند و یک رهبری جدید برگزیده می‌شود.

بر این اساس، رهبری منتخب کنفرانس پانزدهم، بر طبق ضوابط اساسنامه سازمان، سه ماه قبل از تشکیل کنفرانس شانزدهم، تدارک برگزاری این اجلاس را آغاز نمود. مهم‌ترین وظیفه در این دوره تدارک سیاسی این اجلاس عالی سازمان بود. بدین منظور، کمیته اجرایی، گزارش عملکرد سیاسی و تشکیلاتی سازمان و ارزیابی خود را از جهت و چشم‌انداز تحول اوضاع سیاسی و تاکتیک‌های سازمان در اختیار تشکیلات قرارداد تا در بخش‌های مختلف سازمان و جلسات وسیع بحث و گفتگو، مورد بررسی قرار گیرند و رفقای شرکت‌کننده در کنفرانس با آمادگی کامل در این اجلاس عالی سازمان حضور یابند.

این گزارش مشتمل بر دو بخش مجزای سیاسی و تشکیلاتی بود. در بخش سیاسی گزارش که اکنون انتشار می‌یابد، اوضاع سیاسی ایران و جهان در دو سال گذشته مورد بحث و بررسی قرار گرفت و نشان داده شد که ارزیابی کنفرانس پیشین و اتحاد تاکتیک‌ها با تحول اوضاع سیاسی انطباق داشته است. در این گزارش با استناد به فاکت‌های اقتصادی و سیاسی موجود، جهت تحول اوضاع سیاسی در ایران و جهان، تحلیل و بر مبنای آن وظائف سیاسی و تاکتیک‌های سازمان تعیین شده‌اند.

در بخش تشکیلاتی گزارش که به دلایل امنیتی، انتشار علنی نمی‌یابد، عملکرد کمیته اجرایی و تمام کمیته‌های تشکیلاتی در جزئیات مورد بحث قرار گرفته بود، نقاط مثبت و منفی فعالیت آن‌ها و این‌که تا چه حد در پیشبرد وظائف تعیین شده از سوی کنفرانس پیشین موفق بوده‌اند، ارزیابی شده بود.

در این دوره سه‌ماهه، علاوه بر مباحث مربوط به گزارش سیاسی و تشکیلاتی، قطعنامه‌هایی از سوی رفقا در مورد اصلاحات اساسنامه‌ای و برنامه‌ای، برای تصمیم‌گیری در کنفرانس ارائه شد که از طریق بولتن بحث در اختیار همه رفقای سازمان قرار گرفت.

پس از اتمام دوره سه‌ماهه تدارک سیاسی، کنفرانس شانزدهم سازمان در روزهای سوم تا پنجم شهریورماه برگزار شد.

پیش از آن‌که کنفرانس رسماً کار خود را آغاز کند، یکی از اعضای کمیته اجرایی سازمان، ضمن خوش‌آمد گویی به رفقای شرکت‌کننده، از اجلاس خواست به پاس جان‌فشانی و قهرمانی رفقای که در راه اهداف بزرگ سازمان، آزادی و سوسیالیسم، جان باختند، یک دقیقه کف بزنند. از شرکت‌کنندگان خواسته شد، هیئت‌رئیس کنفرانس را انتخاب کنند و پایان کار خود را اعلام کرد.

سه تن از رفقا، به اتفاق آراء به‌عنوان هیئت‌رئیس انتخاب شدند. سپس آئین‌نامه اجلاس و روال کار کنفرانس، توسط هیئت‌رئیس به رأی‌گیری گذاشته شد و به اتفاق آراء تصویب شد.

بر طبق این آئین‌نامه، تصمیمات در مورد مسائل مربوط به برنامه و اساسنامه سازمان با اکثریت مطلق و در موارد دیگر با اکثریت نسبی اتخاذ خواهد شد. همچنین رأی‌گیری در مورد تمام مسائل به‌استثنای انتخاب رهبری جدید علنی خواهد بود.

هیئت‌رئیس‌ه پیش از آنکه بحث گزارش‌ها آغاز شوند، از کمیته اجرایی پیشین خواست که یک رفیق در مورد رفقای شرکت‌کننده در کنفرانس گزارش دهد و به سؤالات رفقا پیرامون گزارش تشکیلاتی که در دستور کار قرار گرفته بود، پاسخ دهد. رفیق کمیته اجرایی در گزارش خود به تعدادی از رفقا که نتوانسته بودند در کنفرانس حضور یابند، و دلایل و مشکلات آن‌ها اشاره کرد و به سؤالاتی که مطرح شد، پاسخ گفت. بعد از آن تعدادی از رفقا پیرامون این گزارش، جوانب مختلف آن بحث کردند و برخی پیشنهادها نیز برای دوره دوساله آتی ارائه دادند. در جریان بحث گزارش تشکیلاتی، پیام رفقای "هسته مقاومت رفیق بهروز دهقانی" خوانده شد که مورد تشویق و استقبال حاضران واقع گردید و پیرامون پیشنهادات رفقا بحث و تبادل نظر صورت گرفت. بررسی و گفتگو پیرامون گزارش تشکیلات یک روز ادامه یافت. پس از آنکه هیئت‌رئیس‌ه کفایت بحث را اعلام نمود، گزارش تشکیلاتی به رأی‌گیری گذاشته شد و با ۹۰ درصد رأی موافق و ۱۰ درصد ممتنع به تصویب رسید.

دستور کار بعدی کنفرانس قطعنامه‌هایی بود که به کنفرانس ارائه شده بود.

نخست قطعنامه‌ای که خواستار افزوده‌ای به یکی از بندهای اساسنامه سازمان بود، به بحث گذاشته شد. در فصل چهارم اساسنامه سازمان "ارگان‌های عالی سازمان" در بند ۲، ماده ۱۹، پیرامون وظایف و قدرت کنگره، از جمله آمده است، و - تصویب قطعنامه‌ها.

"قطعنامه اصلاح یکی از زیر بندهای اساسنامه سازمان" می‌گفت: نظر به این‌که در بند ۲/ و، فرمول‌بندی آن کامل نمی‌باشد و می‌تواند درک‌های متفاوتی را شامل شود، به شکل زیر تغییر کند.

و - تصویب قطعنامه‌ها، این قطعنامه‌ها تا کنفرانس بعدی سازمان رسمیت دارند."

بر طبق ضوابط آئین‌نامه، از رفیق ارائه‌دهنده قطعنامه خواسته شد که ده دقیقه پیرامون این قطعنامه توضیح دهد. تأکید رفیق عمدتاً بر این نکته متمرکز بود که این افزوده به بند اساسنامه به‌منظور رفع هرگونه ابهام و برداشت‌های متفاوت از بند موجود در آینده است. سپس هیئت‌رئیس‌ه خواست که دو رفیق در موافقت و مخالفت با قطعنامه صحبت کنند. رفیق موافق بر همان توضیح قبلی تأکید داشت. رفیقی که در مخالفت با قطعنامه صحبت کرد، گفت: مصوبات کنفرانس‌های پیشین مادام که از سوی ارگان‌های عالی سازمان رسماً نفی نشده‌اند، به اعتبار خود باقی‌می‌مانند، اما هر کنفرانس سازمان می‌تواند با ضوابط تعیین‌شده مصوبات قدیمی را لغو و مصوبات جدیدی را جایگزین آن‌ها سازد. بنابراین اشکالی در بند اساسنامه نیست.

این قطعنامه به رأی‌گیری گذاشته شد و با ۳۴ درصد آرای موافق، ۵۴ درصد مخالف و ۱۲ درصد ممتنع، رد شد.

قطعنامه دیگری که در دستور کار کنفرانس قرار گرفت و پیشنهاد تغییراتی در برنامه سازمان را داشت، به شرح زیر بود:

"رفقای گرامی!

سه دهه از نگارش برنامه سازمان می‌گذرد. در این سال‌ها تحولات زیادی رخ داده و از لحاظ نظری نیز ما تحولاتی را پشت سر گذاشته‌ایم. مخاطب اصلی این برنامه نه من و شما که کارگران و زحمتکشان هستیم، به همین دلیل ضروری‌ست تا برنامه سازمان بازبینی شده و کلمات و جملاتی که امروز دیگر

دقیق نیستند و نمی‌توانند نظرات ما را به درستی برای مخاطبان بیان کنند و حتی می‌توانند باعث نوعی توهومات نسبت به این نظرات شوند، با کلمات و جملاتی جدید جایگزین کردند.

بنابراین پیشنهاد می‌کنم:

کمیته اجرایی آینده مسئولیت بازنویسی برنامه را برعهده بگیرد. کمیته اجرایی پس از بازنویسی برنامه، آن را به شکلی که مناسب می‌بیند در درون تشکیلات به بحث می‌گذارد تا با دقیق‌تر و نهایی شدن آن به کنفرانس بعدی ارائه گردد.

کنفرانس بعدی در نهایت در ارتباط با تغییرات پیشنهاد شده، مورد به مورد (و یا در صورت موافقت کنفرانس یک‌جا)، نظر خود را اعلام خواهد کرد.

کمیته اجرایی وظیفه‌ی بازنویسی برنامه را در صورت لزوم می‌تواند به گروهی (از درون یا بیرون کمیته اجرایی) یا به ارگان دیگری از تشکیلات هم‌چون تحریریه واگذار کند.

بدیهی‌ست که این پیشنهاد مانع آن نیست که اگر رفقای پیشنهادی برای تغییر در برنامه داشتند و در پیشنهادات نهایی کمیته اجرایی نیامده بود، در کنفرانس آینده به صورت جداگانه مطرح سازند.

این قطعنامه، به روش قطعنامه پیشین به بحث گذاشته شد.

رفیق پیشنهاددهنده قطعنامه در توضیح آن یادآور شد که منظور از بازنویسی، کل برنامه نیست بلکه تدقیق و اصلاح برخی واژه‌ها و بندها، از نمونه سرمایه‌داری وابسته یا جنبش‌های انقلابی - دمکراتیک ضد امپریالیست است که می‌تواند مورد سوءاستفاده برخی جریان‌ها قرار گیرد.

در مخالفت با این قطعنامه یکی از رفقا توضیح داد که اگر منظور بازنویسی تمام برنامه نیست، کمیته اجرایی یا یک گروه مجزای دیگر نمی‌تواند وظیفه‌ای که حدود و جوانب آن روشن نیست برعهده گیرد. رفیق یا رفقای که پیشنهاد اصلاح واژه‌ها یا بندهایی از برنامه را دارند، می‌توانند آن را در تشکیلات سازمان به بحث بگذارند و به صورت یک قطعنامه مشخص به کنفرانس آتی ارائه دهند. این قطعنامه به رای‌گیری گذاشته شد و با ۳۴ درصد آرای موافق، ۴۰ درصد مخالف و ۲۶ درصد ممتنع رد شد.

دستور کار بعدی کنفرانس، گزارش سیاسی بود. هیئت رئیسه از کمیته اجرایی پیشین خواست که یک رفیق در مورد این گزارش توضیح دهد و به سؤالات پاسخ گوید.

سپس اجلاس وارد بحث شد و علاوه بر رفقای سازمان، رفقای که به عنوان میهمان دعوت شده بودند، در بحث‌ها و ابراز نقطه نظرات خود پیرامون اوضاع سیاسی، وظایف و تاکتیک‌های ما فعالانه مشارکت نمودند.

بحث‌هایی که در این بخش از کنفرانس شانزدهم سازمان صورت گرفت، عمدتاً پیرامون اوضاع سیاسی ایران، وظایف کمونیست‌ها، تاکتیک‌های ما و جنبش طبقاتی کارگران بود. شیوه برخورد به گروه‌های اجتماعی غیر کارگری، سیاست سازمان ما در قبال دیگر جریانات کمونیست و چپ، موانعی که بر سر راه تشکل‌یابی طبقه کارگر قرار دارد، نقش تعیین‌کننده و پیش‌تاز طبقه کارگر در تحولات سیاسی ایران، درجه سازمان‌یافتگی و آگاهی طبقه کارگر، مبارزات فرا کارخانه‌ای و رشته‌ای کارگران، مختصات جنبش کمونیستی و کارگری، مختصات اپوزسیون‌های رژیم، اهمیت ایجاد صندوق‌های اعتصاب، مسئله بیکاران، موقعیت جنبش‌های زنان و دانشجویان، مسائل مربوط به سیاست خارجی و جنبش مردم فلسطین از جمله مسائلی بودند که مورد بحث قرار گرفتند.

پس از بحث‌هایی که پیرامون این مسائل صورت گرفت و پاسخ‌هایی که به برخی سؤالات توسط رفقا داده شد، قرار شد که کمیته اجرایی منتخب کنفرانس شانزدهم، تحولاتی را که پس از تدوین گزارش سیاسی، در جهان و ایران رخ داده به گزارش بیفزاید و با در نظر گرفتن پیشنهادهای رفقا، گزارش سیاسی را تکمیل و انتشار دهد.

گزارش سیاسی به رأی‌گیری گذاشته شد و به اتفاق آراء بدون مخالف به تصویب رسید. سپس پیام "فعالان داخل کشور- سازمان فدائیان اقلیت" به کنفرانس قرائت شد که مورد استقبال شرکت‌کنندگان قرار گرفت.

دستور کار بعدی کنفرانس شانزدهم، مشخص کردن پیام‌های کنفرانس بود. قرار شد پیام‌هایی خطاب به طبقه کارگر ایران، فعالین و هواداران سازمان، زنان کارگر و زحمتکش، خانواده‌های جان‌باختگان فدایی و زندانیان سیاسی صادر شود. کنفرانس، رهبری جدید سازمان را نیز انتخاب کرد.

کنفرانس شانزدهم سازمان عصر روز پنجم شهریورماه با سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد.